

мудри тѣ, приминувать съ редь въ други по
мжчны.

Тако, като мысляхъ, изложихъ по простран-
ни правила за тая наука, и накрайя наредихъ
нѣколко изрядны примѣры.

Много пжти пожелахъ да раздробж нѣкого
примѣра; но той треба да е изрядный; а на из-
рядно то писмо полвина та добродѣтель стои на
речность та въ тѣки и малы нѣкои дарбы на из-
раженіе то, въ нѣкои граматически преступления:
но гдѣ имамамы мы такивы примѣры?

Знаемъ, какъ многи читатели чякатъ, и ся на-
дѣватъ за измысленны примѣры и търговски писма,
и имъ ся врекохъ, и ще напечатж нѣколко: по
казвамъ пакъ, чи добро писмо е онова, което из-
ражява естественни тѣ чювства на едно благочюв-
ствително сърдце: а измысленни тѣ писма ся пи-
сватъ отъ умъ унужденъ, и чювство лѣжливо, и
присторено, отъ сердце ягко, и несокрушенно; и
можж да кажж на учители тѣ, никоги да неоста-
вятъ свои тѣ ученицы да прочитатъ измысленны
примѣры: Защо тѣи, каквы то примѣры четжтъ,
сякатъ чи неможжтъ да ся премѣнятъ, и тѣхъ
писватъ въ сичкіа си животъ, както виждамы и
днесъ днесъ много отъ наши тѣ да писватъ
тжй.

Писма всякій писва, и ученый и най простый,
и всякъ гледа да ги понаправи съ речи высоки-